

ČÍSLO 7 a 8 – ČERVENEC-SRPEN 2013

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

...ŽE TĚ NIKDY NEOPUSTÍM

Právě skončený měsíc červen bývá v české katolické církvi ve znamení svateb a kněžských svěcení. Na první pohled dva odlišné obřady, přesto mají některé podstatné věci společné.

Snoubenci si při svatbě slibují úctu, lásku a věrnost na celý život. Současně, vědomi si svých omezení, přicházejí prosit o Boží požehnání a pomoc na společné cestě životem.

Kandidát kněžství se odevzdává Kristu a jeho církvi, a ví, že je Pánem a jeho mystickým tělem přijímán. Jedna věc je ale něco slíbit, třeba i s vědomím přítomného Božího požehnání, druhá slib naplňovat a dokázat čerpat z přijatých milostí. Proto je dobré se alespoň občas zastavit a vrátit se k počátkům, ke zlomovým životním okamžikům. A to jistě neplatí jen o manželství nebo kněžství. Křest, skautský slib, promoce... Vzpomínky, fotografie, nějaká ta památka, nebo účast na příslušné slavnosti příbuzných a známých.

Posledně jmenované možná nejvíce dokáže oživit původní ideály, přání a předsevzetí. Něco si tehdy člověk představoval trochu jinak, něco nezvládl. Jiné potěšilo a naplnilo. Zůstat jen u nostalgie by bylo myslím málo.

Primice Jana Primuse

Zkusme se znovu přihlásit k tehdy slíbenému. Tentokrát již o něco zkušenější a snad i moudřejší. Kéž by se nám to zdařilo! A kéž by se to dařilo v budoucnu i těm, kteří jsou právě na začátku! To přeji z celého srdce našemu novoknězi Honzovi i nám všem.

+ P. Jiří Korda

PROGRAM NA PRÁZDNINY

od pondělí 1. července do soboty 31. srpna včetně

Mše svaté:

úterý	18.30
středa	8.00
čtvrtek	8.00
pátek	15.00
sobota	17.00
neděle	8.00, 10.00, 18.30
Adorace:	středa 8.45–9.15

Mše svaté v jiný čas, páteční adorace a ostatní pravidelné aktivity se konají pouze po předchozí domluvě. Buďte pak ohlášeno aktuálně při nedělních ohláškách a vyvěšeno na nástěnkách. Doporučuji celoročně sledovat nástěnky a aktuality na našich webových stránkách farnosti. **P. Jiří Korda**

K R Á T C E

• **Svátost křtu** přijali: Nela Fischerová a Jan Kryštof (18. 5.), Sebastián Petr Kotek (7. 6.), Ludmila Procházková (15. 6.), Daniel Chvátal (29. 6.) a Anna Kabrhelová (30. 6.).

• **Manželství** v našem kostele 1. června uzavřeli Lukáš Krejsa a Natalija Novická

• **Rozloučili jsme se** s panem Jaroslavem Hroudou.

• **Podzimní běh kurzu Alfa** začne v pondělí 23. září 2013. Tento běh již není určen pro farníky, ale pro lidi hledající, sympatizující s církví nebo i nesympatizující, kteří se chtějí o církvi a o víře něco dozvědět. V brzké době budou k dispozici "zvací" letáky. Prosíme proto farníky a především účastníky jarního kurzu, aby nám pomohli zvát lidi na tento kurz. Zkušenost ukazuje, že nejúčinnější je osobní pozvání. Zvláště však prosíme o modlitební podporu. **Sr. Bernarda**

DŮLEŽITÁ ZMĚNA V ŽIVOTĚ FARNOSTI!

Na území naší farnosti se nacházejí dvě nemocnice, a to Thomayerova a IKEM. Jak jsme vás podrobněji informovali ve Věstníku č. 3/2013, v rámci první z nich působí Centrum podpůrné péče Lékořice, zodpovědné za dobrovolnickou a duchovenskou péči. To velmi dobře spolupracuje i s naší církví. S příchodem sestry Bernardy mohla začít farnost více přebírat péči o hospitalizované katolíky, a tak ulehčit nemocničnímu kaplanovi. Tím byl do konce letošního května pater Ja-

roslov Miškovský, který měl na starosti velkou část nemocničních zařízení v Praze. Protože ale onemocněl farní vikář (kaplan) v Berouně, pater Jaroslav převzal jeho službu.

Vzhledem ke stále klesajícímu počtu kněží dojde k úpravě duchovenské péče v pražských nemocnicích. Situaci jsem řešil koncem května s biskupským vikářem pro diakonii paterem Dr. Vojtěchem Eliášem. Dohodli jsme se, že naše farnost převezme dosavadní úkoly P. Miškovského v Thomayerově ne-

mocnici. Tedy i pravidelnou mši svatou v kapli svatého Václava (používají ji i další církve). Je velmi důležité, aby v místě, kde se lidé rodí, bojují s nemocemi, umírají, kde se dokonce páchají umělé potraty, stoupala k Pánu modlitba a slavila se mše svatá. Nemocnice je přirozenou součástí naší farnosti, vždyť ti nemocní a umírající jsou jedni z nás. Proto dojde od září ke změně v bohoslužbách. **Středeční mše svatá se trvale přesune z našeho kostela do kaple sv. Václava v nemocnici a bude celoročně, vždy od 15 hodin.**

Dojde tak k většímu propojení liturgického slavení a života farnosti a nemocnice. Změna pro nás může být i pobídkou k zamyšlení, zda nezačít prostory kaple sv. Václava více využívat. Dosud byla mše v nemocnici ve středu v 16 hodin, ale pouze během školního roku. Posun mše o hodinu dopředu souvisí s výukou náboženství ve farnosti, která je od půl páté. Děkuji pastorační radě za souhlas se změnami a věřím, že změnu přijmete s pochopením. Prosím o modlitby za všechny zaměstnance i klienty nemocnic.

P. Jiří Korda

KROCENÍ DIVÉ ZVĚŘE

Výuku náboženství v letošním školním roce 2012–2013 v našem kostele navštěvovalo zhruba 65 (počty se průběžně měnily) dětí předškolního a nižšího školního věku. Starší se scházejí ve společenstvích. Oproti nadpisu ve skutečnosti děti byly v rámci možností docela hodné a spolupracující. Pro letošek skončila výuka 12. června. Děti dostaly také vysvědčení a katecheté

Jarmila Klingerová, Terezie Křížková, Hana Stehlíková, Sr. Bernarda, Jan Primus a P. Jiří Korda jim přejí pěkný čas odpočinku a těší se na shledání po prázdninách. Novokněz Jan Primus bude již na svém prvním kněžském působišti, ale vystřídá ho nejspíše nový jáhen. Výuka bude v příštím školním roce probíhat opět ve středu od 16.30, začneme 25. září.

P. Jiří Korda

NOC KOSTELŮ

Letos už po druhé byly během Noci kostelů 24. května dveře na Lhotce otevřené. Návštěvníků nepřišly davy jako třeba na Vyšehradě, ale ti, co přišli (okolo 450), měli skutečně zájem.

pozornost přitáhl náš host Mons. Václav Malý. S jeho souhlasem otiskujeme

Program pro děti začal už odpoledne před oficiálním zahájením Noci kostelů v 18 hodin. Velkou

svědectví o tom, co pro něj znamená víra. Tak jako Ioni Petr Křížek uváděl do tajemství lhotecké křížové cesty a bylo zřejmé, že i nezasvěcení návštěvníci po chvíli přestali koukat okolo a soustředili se na výklad. V kapli Nejsvětějšího Srdce Páně se tentokrát modlili muži a ženám byl vstup zakázán. Ve chvílích ticha bylo slyšet

i bubnování.

S pěkným vystoupením přispěl k programu náš sbor a v sále sv. Václava bylo připravené malé pohostění. Zájemci se mohli seznámit s historií kostela.

Na půlnoční modlitbu přišli jako posila zpěváci a čtení z Písma i přímluvné modlitby střídal krásný zpěv.

Před vystavenou Nejsvětější svátostí jsme odevzdali všechny prosby vložené do „pošty do nebe“.

O after party by musel poreferovat někdo jiný ☺ Prý bylo ale velmi veselo až do půl druhé.

Na farní radě nám Prokop Jirsa vyprávěl, že zaslechl v autobuse dvě neznámé paní, jak se baví: „Bylas na Noci kostelů?“ „Ne.“ „Já ano, tady na Lhotce to měli moc pěkně připravený“...

Jana Šilhavá

Chlapi si přivezli i sekery a bubny

BISKUP VÁCLAV MALÝ: CO PRO MĚ ZNAMENÁ VÍRA

Během Noci kostelů zavítal do našeho kostela jako host Mons. Václav Malý. Ve svém vystoupení se svěřil návštěvníkům se svou zkušeností: Proč věří a co pro něj víra znamená. Zvláště v letošním Roce víry jsou to otázky na tělo.

Václav Malý vyrůstal v křesťanském prostředí, oba jeho rodiče byli katolíci. „Ale to vůbec neznamená, že bych byl předurčen k tomu, abych svoji víru rozvíjel kněžskou a v současnosti i biskupskou službou. Když jsem dospíval, tak jsem to, co jsem přijal, zpracovával a svoji víru jsem postavil také na tom, co odpovídá mému naturelu,“ zahájil svoje svědectví.

Stálý dlužník

Nejprve se zamýšlel nad motivem pro svou víru. „Moje víra je postavena

na zkušenosti, že žiji z daru, který jsem si nezasloužil, který jsem si nevydobył svými schopnostmi. A to mě vede k uvažování, že ten dar od někoho pochází, že to není jen nějaká náhoda. Jsem stálým dlužníkem, ale vůči komu? Vůči dějinám, nebo jen vůči těm druhým? Pro mě se otevírá prostor toho, který můj život zvláštním způsobem vede,“ svěřil se Mons. Malý a dodal: „Neměl jsem nikdy v životě nějaké mystické zážitky. Nezažil jsem něco, kde bych se odpoutal od všednodenního života, neměl jsem mimořádné

vnitřní osvětlení. Moje víra je lemována objevováním toho dobrého a zároveň vědomím, že to nejsou náhody nebo nahodilosti, že to dobré se mi děje, a zároveň že také mohu činit něco dobrého.“ Záměrně nemluvil o nepříjemných situacích, kterých zažil také hodně, protože vnímá, že to dobré převažuje.

Mons. Václav Malý

Prostor svobody

Lidé si dnes běžně myslí, že když někdo věří, tak je spoutaný příkazy a zákazy, protože víra se příliš nesnáší se svobodou. Pro Václava Malého je víra naopak obrovskou svobodou: „Protože jsem si vědom, že stojím před tváří někoho, před nímž nemusím nic skrývat.“ Zatímco před druhými, ale i sami před sebou můžeme něco předstírat, před Bohem se nic neschová. Mně to pomáhá ke svobodě, že se mohu přijmout takový, jaký jsem. Přijetí mých mezí mě osvobozuje od ambicí, abych něco dokázal, aby to druzí viděli a ocenili. Nemusím si nic namlouvat a můžu uznat i to, co je ve mně dobré, a to rozvinout. Člověk se tak osvobozuje od různých úzkostí a strachů.“

Otevření se dárci svobody zároveň umožňuje objevovat *jedinečnost* každého člověka, protože pro Boha je každý tak dobrý, aby se jím Bůh zabýval a aby skrze něj jedinečným způsobem vstupoval do lidských dějin. „Kdysi jsem byl ve vazbě s těžkými zločinci. Moji víru hodně posunulo a obrovsky mě osvobodilo, když se mi podařilo objevit v každém z nich něco dobrého. Víra pro mě znamená veliký zázrak jedinečnosti každého člověka, ať už je starý nebo mladý, schopný, nebo méně schopný, vzdělaný, nebo méně vzdělaný, ať už je mravný nebo méně mravný. A to mě vede k úžasu. V těch nepříjemných situacích mi pomáhalo, že jsem měl být za co vděčný. Víra je pro mě spojena s úžasem, vděkem a s důvěrou,“ svěřil se Mons. Malý.

Víra znamená pohyb

Víra pro Václava Malého zároveň znamená, že může žít z Boží důvěry: „Jsem si vědom svých naprostých nedostatků, slabostí, limitů, selhání, a přesto mohu jít dál. Prožitek Boží důvěry vůči mně pak mohu přenášet i na důvěru vůči druhým. Dnes, když se řekne důvěra, zní to jako naivita. Ale pokud člověk k druhým přistupuje se základní nedůvěrou, je velmi svázaný a nerozvíjí svoje hřivny.“

Ve vztahu ke světu a k druhým lidem často končíme u smyslů, chceme si sáhnout, chceme vlastnit. Víra osvobozuje od pokušení „mít“. Vztah k tajuplnému dárci je napětím a dobrodružstvím. Neuchopitelnost tajuplného dárce je potřeba přijmout. „Víra proto pro mne znamená pohyb. Někdy mě mrzí, že prezentujeme víru: Jo, kdyby lidé věřili, tak by se mravně chovali. Samozřejmě, já to jistě nepodceňuji,

ale nesnižujeme víru na souhrn postojů či na soubor nějakých zásad. Víra nemůžeme skončit u opakování něčeho, protože budoucnost je stále otevřena. Proto se snažím nabídku víry zprostředkovat ve své službě," zdůraznil Václav Malý.

Důležitý obzor

Pro křesťany je víra založena na biblické tradici. Nejpodstatnějším ve Starém zákoně je podle biskupa to, že lid první smlouvy dospěl k odbožštění všeho, co si člověk chce postavit jako ideál. Víra nás vede k tomu, abychom do lidí neprojektovali svoje naděje nebo svá zklamání. Abychom uznali a ocenili to dobré, ale nepotřebujeme si z nich dělat modly.

Tvář dárce mají křesťané spojenou s Ježíšem z Nazareta. „On je příkladem toho, že ne já se musím vyšplhat do nějaké pozice, abych se mohl setkat s Bohem, ale Bůh přichází ke mně skrze ty druhé," řekl otec biskup a pokračoval: „Pro mě není Ježíš tolik důležitý proto, že dělal zázraky. Ano dělal je a já tomu věřím. Ale tím, že zboural zeď mezi posvátným a světským a já mohu objevovat to božské v lidském. Scházíme se v chrámech, přicházíme na poutní místa, kde si máme uvědomit, že Boží přicházení je potřeba vnímat v našem každodenním životě.“

Na rozdíl od buddhismu, kde jde o to, aby se člověk zbavil svých citů, potřeb, radostí a od všeho získal odstup, Ježíš ukazuje, že Boží se vtěluje do našeho osobního života. Přitom se nemusíme vzdát svých tužeb a radostí. „Cílem je, aby všechno bylo dáno do služby k otevírání sebe sama tomu Božímu. Víra mě vede k tomu, že nikdy

nejsem sám, protože jsem neustále obklopen tím Božím, které mohu objevovat. Jsem stále provázen a jako partner mohu vrůstat do Boží svobody. Ježíš na kříži projevil svoji vrcholnou svobodu. Svobodné přijetí i nesnází je důležitý obzor, který mi otevírá víra.“

Cesta nekončí

„Véra mě vede k tomu, abych přijal církev jako společenství těch, kteří se hlásí k Ježíši. Velmi se mi líbí výrok současného papeže Františka, že církev, to jsou ‚viditelné dějiny Boží lásky‘. Na to mohu jedinečně přitakat," konstatuje otec biskup a dodává: „Myslím, že biskup i kněz musí stále uvažovat o tom, proč věří, proč působí v církvi – aby se nestal funkcionářem, který jen plní povinnosti. Sloužím rád církvi, protože Ježíšova zvěst ke mně přichází skrze generace těch, kteří se hlásili ke Kristu. Církev není společenstvím ctnostných, je pro mě kontinuitou, díky níž mohu prožívat živý kontakt s živým Pánem nejen skrze svátosti a Bibli, ale i skrze generace věřících, kteří ji nesli před námi a ponosou...“

Povzbuzením se stala slova: „Nemohu říci, že bych byl se svojí vírou hotov. Protože víra není nějakým uzavřeným celkem postojů nebo zásad, ale je to životní cesta. A právě proto je pro mě přitažlivá, že nemohu říci ani teď, že už jsem u konce, že už to mám zpracováno a klidně pohodlně mohu kráčet dál. To by znamenalo, že člověk ve víře odumírá.“

Jana Šilhavá

(Článek vyšel v týdeníku Naše rodina č. 26)

Foto Jakub Šerých a Pavel Toepfer

PODĚKOVÁNÍ Z ARCIBISKUPSTVÍ

Arcibiskup pražský zaslal farnostem, které se zúčastnily, poděkování za uspořádání a organizaci Noci kostelů. Přetiskujeme jeho text v plném znění.

Praha dne 28. května 2013

Milé sestry a bratři,

letošní Noc kostelů je za námi. Možná to pro někoho z vás byla první, pro jiné již několikátá zkušenost. Někoho z vás po jejím skončení mohla přemoci únava, jiného nadšení a radost. I já osobně jsem prošel několik kostelů o páteční noci a mnohem víc, než po jiné roky, jsem si letos uvědomoval, že naše křesťanská víra nám dává nejen něco, co tento svět potřebuje, ale především něco, co opravdu umíme: být v této naší české společnosti pro druhé. Tak jako Ježíš kdysi v nočním Betlémě přišel na svět do konkrétního židovského lidu, i my jsme o předchozí noci mohli v konkrétních návštěvnících našich sakrálních prostor nechat zrodit naději, že Bůh je zde nejen pro nás věřící, ale i pro ně, a miluje je.

Chápu, že můžeme mít někdy pochybnost, zda ta námaha má smysl. Zejména tehdy, když některý sbor či kostel navštívil v průběhu Noci kostelů jediný návštěvník anebo naopak jiný kostel v centru Prahy zaplavily tisíce lidí. Rád bych Vás povzbudil, abyste neklesali na mysli: pokud jsme my udělali všechno, co jsme mohli, něco musíme nechat i na samotném Bohu, protože Noc kostelů je sice vynikající akce, ale je to pouze jeden z mnoha prostředků, kterými skrze konkrétní církve, farnost či sbor může promlouvat sám Bůh. Jsem přesvědčen, že On si poradí i s tím, s čím jsme si my poradit třeba nedokázali.

Děkuji vám všem, kteří jste obětovali svůj čas, námahu, fantazii a nejednou i peníze pro to, aby se tato akce vydařila. Děkuji vám také za to, že neztrácíte odvalu a chuť být živým světlem i uprostřed noci světa. Vaším prostřednictvím děkuji i všem vašim pomocníkům. Zvláštní poděkování patří vašim duchovním, kteří Noc kostelů ve vašem kostele či modlitebně zaštitili. Velmi si angažovanosti vás všech vážím.

Žehná

kardinál Dominik Duka OP
arcibiskup pražský

JAK JSEM SE DOSTALA NA LHOTKU

Pracovní povinnosti mě letos na jaře přivedly do Prahy. Když jsem o velikonočním pondělí odjížděla z mého milovaného Slovácka s autem až po střechu naloženým nejrůznějšími věcmi, skoro jsem přes slzy neviděla na cestu. Mým novým přechodným domovem se stala Krč.

Když se mi podařilo zajistit ubytování, hledala jsem na internetu a „vygooglila“ jsem nejbližší kostel Panny Marie Královny míru ve Lhotce.

Zamířila jsem tam už první sobotu a poté také v neděli. Kostel narvaný k prasknutí, a když se člověk ohlédl, převládali na mši svaté mladí lidé. Překvapilo mě, kolik bylo přítomných dětí nejrůznějšího věku. Zcela zaplnily všechny lavičky z obou stran oltáře. Narváno bylo i v přilehlé lodi kostela, kde se mše svaté účastnili další věřící prostřednictvím obrazovky.

Nevěřila jsem svým očím... Od P. Jiřího Kordy jsem se dozvěděla, že se tří mší svatých účastní každou neděli okolo tisícovky lidí. Okolo třiceti lidí přítom chodí na mši i ve všední dny... O našem národu se vykládá, jak je ateistický, ale já mám z Prahy úplně jiné zkušenosti. Skoro bych si troufla říct, že je to tady živější než na Slovácku.

Někdo by mohl namítnout, že nelze srovnávat malé vesnice s Prahou, kde žije milion lidí. Je mi jasné, že do kostela ve Lhotce chodí i lidé z přilehlého sídliště Krč, Libuš a Hodkoviček. Ale přesto...

Jsem Bohu vděčná, že mě přivedl právě do této farnosti. Za krátkou dobu jsem už s farníky absolvovala pěší

pout' do Karlína, byla svědkem prvního svatého přijímání, vigilie titulární slavnosti vašeho (našeho ☺) kostela, zahradní slavnosti, adorovala a zúčastnila se dvou večerů chval, které pořádá schola a společenství mladých. Duch svatý tam vane a je to úžasné.

Mile mě také překvapil Věstník, který farnost měsíčně vydává. Jsem novinářka, takže vím, kolik dá takový časopis práce. Všem, kdo se na jeho vzniku podílejí, patří obrovský obdiv a dík, protože vše dělají ve svém volném čase.

Obdiv patří také panu faráři, který vytrvale sedává před každou mší svatou i při adoracích ve zpovědnici a čeká na kajícíky. Někdo může namítnout, že je to jeho povinnost. Věřte, že ne všude je to samozřejmostí. Milé bylo, když jsem zjistila, že je ve farnosti pomocným knězem P. Aleš Opatrný. Zním ho dlouhé roky z charismatických konferencí. Zatímco tam se na zpověď k němu stojí i hodiny, tady je to bez dlouhého čekání...

Počátkem června se budu na poutním místě v Blatnici pod Svatým Antonínkem účastnit jako spoluorganizátor exercicií s P. Eliášem Vellou. Ponesu na ten krásný kopec v srdci a v modlitbách i všechny farníky ze Lhotky. Budu se modlit, aby se zde Duch svatý mocným způsobem vyléval a naplňoval lidská srdce radostí a láskou, které svět nemůže dát a nelze je koupit v žádném „bezva“ hyper ani super marketu...

Lenka Fojtíková

ZASTAVENÍ U HROBU SV. CYRILA

V dubnu tohoto roku jsem se zúčastnil zájezdu do Říma, který organizoval jeden z našich farníků v rámci Mikrobiologického ústavu Akademie věd v Krči. Několik dní jsme byli ubytováni v poutním domě Velehrad, odkud jsme dělali cesty po Římě.

Protože v letošním roce slavíme významné výročí příchodu našich věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Moravu, navštívil jsem hrob sv. Cyrila, který se nachází v Římě nedaleko Lateránu v bazilice sv. Klimenta. Bazilika zasvěcená papeži sv. Klimentu, který byl čtvrtým nástupcem sv. Petra v letech 88–97 uchovává nejen ostatky sv. Cyrila, ale také ostatky tohoto papeže, které přinesli do Říma právě Cyril a Metoděj roku 868 ze své misijní cesty na Krymu.

Putovali s nimi i přes naši zem – proto máme řadu raně křesťanských kostelů zasvěcených sv. Klimentovi. Je příznačné, že i sv. Cyril byl po své smrti v Římě roku 869 pohřben právě v této bazilice. Původní chrám zde byl zbudován ve 4. století na základech soukromého křesťanského kostela z 1. století našeho letopočtu. Kostel byl v roce 1084 zničen Langobardy a znovu jej nechal postavit nad pozůstatky zničené baziliky v roce 1108 papež Páchal II. Proto má stávající chrám dvě patra v podzemí. Poslední rozsáhlá přestavba, která kostelu dala stávající

ráz jak v interiéru, tak v exteriéru, proběhla v letech 1715–19. Archeologické průzkumy a vykopávky, které dokonce financoval olomoucký arcibiskup Bedřich Fürstenberg, zde proběhly v letech 1857–1870. Ve 20. století byla zpřístupněna obě patra v podzemí původního kostela ze 4. století.

Pro slovan-ské země je bazilika významná tím, že je zde kaple sv. Cyrila a Metoděje, ve které jsou v relikviáři uloženy Cyrilovy ostatky.

Jeho původní hrob se nachází na konci podzemní chodby. Nad hrobem byl v roce 1952 postaven z darů amerických Slováků jednoduchý oltář. Nápis na čelní desce obětního stolu poutníkům sděluje: „K počtě sv. Cyrila věnovali léta Páně 1952 synové slovenského národa.“

Během deseti let jsem zde stál už potřetí. Vzhledem k jubilejním oslavám jsem tentokrát věnoval pozornost všem pamětním deskám, kterými je původní hrob a oltář našeho patrona ozdoben. Bylo zajímavé sledovat, jakou posvátnou úctou zde sv. Cyrilovi projevovalo mnoho slovanských národů. Jako nej-

Původní hrob sv. Cyrila

starší je zde deska z roku 1929, kterou věnoval k 1060. výročí úmrtí sv. Cyrila s mozaikovým portrétem bulharský národ, a dále pak mnoho pamětních desek od slovanských národů např. Ukrajina, Slovinsko, Chorvatsko, Řecko, Makedonie, Srbsko a další z let 70.–90. minulého století. Dokonce jsem objevil samostatnou pamětní desku za Moravany a jako poslední z roku 2011 je zde pamětní deska od českého národa. Tak trochu mě zarmoutilo, že my Češi jsme zde se svou pamětní deskou až poslední. Postál jsem u oltáře našeho památného světce asi půl hodiny. Kolem prošlo plno výprav s průvodci,

kteří věnovali velkou pozornost výkladu nástěnných fresek z 9.–11. století, ale žádná ze skupin se u památného hrobu nezastavila. Byly to převážně výpravy Italů a Japonců, a protože je to světec slovanský, nikoho z nich nezajímalo. Tak jsem aspoň svíčku na oltáři zapálil, jako pozdrav světla od nás z Čech.

Vladimír Turek

Podrobnější článek s informacemi o tom, jak je to se skutečným hrobem sv. Cyrila, najdete v týdeníku Naše rodina č. 27 a také na stránkách www.nase-rodina.cz

POZDRAV Z FARNÍHO VÍKENDU RODIN

Ráda bych se s vámi podělila o zážitky z Víkendu pro rodiny s dětmi, který se uskutečnil ve dnech 17. až 19. května v Hrádku u Vlašimi. Akce se konala už po čtvrté a nám se konečně podařilo se jí zúčastnit.

Sešlo se nás dohromady devětdvacet, byly zde jak rodiny s malými ani ne ročními dětmi, tak rodiny s dětmi

Bývalá škola, kde jsme přespávali a kostel sv. Matouše

staršími nad deset let. Cílem víkendu je možnost začlenit nově přicházející rodiny do farnosti, ale také seznámit se blíže s lidmi, které známe z kostela jen „od vidění“. Vzpomeňte si na množství kočárků vzadu v hlavní lodi kostela či

v sále sv. Václava a mladých manželských párů během nedělních mší svatých. Potěšující bylo, že se k nám přidala i jedna rodina z branické farnosti, která se o víkendu dozvěděla čirou náhodou.

Byli jsme ubytovaní v bývalé škole hned naproti faře a kostelu sv. Matouše, jenž je poutním místem v Roce víry. V sobotu jsme podnikli krátký výlet podél řeky Blanice a odpoledne jsme auty a někteří na kolech vyrazili k hoře Velký Blaník. Výstup jsme však absolvovali pěšky, malé děti se nesly v nosítkách a kočárky v náručí. Pak následovala mše svatá a májová pobožnost v malé kapličky ve vsi Lesáky. Celebroval P. Jiří, který se zdržel od pátku až do sobotního večera. Ten jsme zakončili opékáním buřtů.

*Děti na dece u hladomorny
v Českém Šternberku*

V neděli jsme se po mši svaté vydali na hrad Český Šternberk. Komentovanou prohlídku jsme zmeškali, ale pohotový strejda Petr, který si rychle získal srdce všech dětí, zařídil alespoň prohlídku hladomorny. Světe div se, byla na kopci. A potom nás všechny po-

Společné foto na Velkém Blaníku

POUTNÍ SLAVNOST

Titulární slavnost našeho kostela, neboli pouť, byla obnovena vloni v srpnu. Jak jsme vás už informovali, letos se na základě rozhodnutí kardinála Dominika Duky mohla konat podle „zvykového práva“ koncem května. Protože ale není možné ji slavit v tomto původním termínu, tedy ještě v době

zval na točenou zmrzlinu. Po zajímavé přednášce o dravcích se jelo na oběd do Hrádku a v odpoledních hodinách jsme se vraceli zpět do Prahy.

Víkend proběhl pod organizační záštitou manželů Křížkových a Martina Koníčka. Chtěla bych jim i touto cestou velice poděkovat. Doufám, že ne jenom pro mě, nebudou již některé rodiny postávající vzadu v kostele bezejmenné a že se potkáme na některé z dalších aktivit farnosti. Musím ještě podotknout, že Víkend pro rodiny s dětmi je samozřejmě otevřený i pro manžele bez dětí.

Jana Šárková

velikonoční, slavíme ji společně se zahradní slavností v první polovině června. Srpnový termín se totiž v praxi ukázal nejméně vhodný, protože – během prázdnin jsou mnozí farníci mimo Prahu a zároveň se v nejbližším okolí konají další dvě pouti (V Modřanech: Nanebevzetí P. Marie a u kaple v Hodko-

vičkách: sv. Bartoloměj).

Program pouti byl obdobný jako vloni. Předě mší svatou o vigílii slavnosti jsme společně s P. Kordou zasvětili svou farnost Neposkvrněnému srdci Panny Marie (text modlitby najdete na zadní straně Věstníku). Hlavní poutní mši celebroidal náš bývalý kaplan P. Kamil Vrzal a setkání s ním bylo velmi milé a srdečné.

Spojení pouti s tradiční zahradní slavností se nabízelo. Ačkoliv bylo na zahradě mateřské školy Studánka všechno nachystané, kvůli dlouhotrva-

jícímu dešti byla tak podmáčená, že byla slavnost operativně přesunuta do prostor kostela.

Nesmíme zapomenout, že poutní slavnost ze soboty na neděli provázela celonoční adorace a v neděli od 17 do 18 hodin jsme se na výzvu papeže Františka připojili k další adoraci. Přestože byla vyhlášena na poslední chvíli, sešlo se nás v kostele dost a těžko se dá slovy popsat vědomí velkého celosvětového společenství.

Jana Šilhavá

ZAHRADNÍ SLAVNOST aneb STÁLE JSME NA CESTĚ

Popisovat běžným způsobem průběh letošní zahradní slavnosti by se mohlo stát nezáživnou četbou: farnost se jako každým rokem sešla na své zahradní slavnosti, lidé si navzájem uspořádali příjemné posezení a těší se na příští rok. Přestože bylo velmi nepříznivé počasí, nás to neodradilo a slavnost se uskutečnila.

Letošní rok byl ale v mnohém výjimečný a zpráva o špatném počasí nebyla zdaleka to nejdůležitější, co nás potrápilo.

Příprava zahradní slavnosti představuje především obrovské, dobrovolné nasazení celého týmu lidí, kteří svůj volný čas obětují pro svoji širší rodinu.

„Farnost Lhotka“ je totiž opravdu místem, kde se můžeme cítit jako doma a každý máme možnost najít si svoji aktivitu a zájem, kterého se v rámci farnosti chceme zúčastnit. Společným setkáním všech lidí ze Lhotky, napříč spektrem všech aktivit, byla a je zahradní slavnost. Těchto společenských možností a aktivit si musíme velmi vážít, neboť, věřte mi, jsou spíše

vzácností, než běžnou součástí každé farnosti.

Hlavní poutní mši celebroidal P. Kamil

A stejně jako v rodině máme každý svůj malý nebo velký pracovní úkol,

i v případě „Lhotky“ bychom to měli takto vnímat. Kdo jiný by se měl slavnosti zúčastnit než konkrétně JÁ. A kdo jiný než JÁ pomůže jakoukoliv maličkostí. Postoj osobní zodpovědnosti za akci, na kterou možná ani tak nemusím jít, ale chci se svojí přítomností podělit o svůj čas, určitě dá podněty k tomu, abychom v příštím roce každý z nás přiložili ruku k dílu. Ať formou osobní pomoci při organizaci, nebo napečením

Lhotecký sbor zpívá Missu Piccola od Jiřího Těmle (1935)

celého plechu sladkého perníku ke kašičku.

Pro příští a další roky bylo na farní radě rozhodnuto, že zahradní, nově poutní, slavnost se bude vždy konat v prostorách přiléhajících ke kostelu

a jeho okolí. Velmi nám to usnadní potýkání se s rozmary počasí.

Každému z vás, kteří jste jakoukoliv měrou přispěli k úspěchu letošní slavnosti tímto osobně vyjadřuji velký dík. Já sama si potom беру za příklad osobní statečnosti práci Tomáše Hroudy. Přestože má doma pár dní nové miminko, přestože mu v týdnu naší akce zemřel tatínek a měl pohřeb, Tomáš obětoval každou svoji minutku pro za-

jištění technického zázemí a se svým týmem – Standou Salajkou, Honzou Toepferem a dalšími, odvedli neuvěřitelný kus práce. Zároveň moc děkuji pateru Jiřímu, byl mi velkou oporou a pomáhal do poslední chvíle oslovovat farníky a vyzýval ku pomoci.

Prosím, pojďme zkusit v příštím roce kluky

alespoň trochu napodobit a jsem si jistá, že poutní slavnost bude nejen pracovní zátěží pro úzký tým lidí, ale především velkým a krásným společenským setkáním naší širší rodiny.

Hana Stehlíková

Foto Lenka Fojtíková

VÝZVA FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se se svými zážitky, radostmi a zkušenostmi. Příspěvky posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. **(red.)**

DŮKAZ NEKONEČNÉ BOŽÍ MILOSTI

V sobotu 22. června v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze přijali vkládáním rukou a modlitbou arcibiskupa pražského, kardinála Dominika Duky OP, kněžské svěcení čtyři jáhni: David Horáček, CSsR, Eliáš Tomáš Paseka, Vojtěch Smolka a Jan Primus. V pondělí 24. června v 18 hodin sloužil novokněz Jan svoji první mši svatou u nás na Lhotce.

Těžko se mi hledají slova, kterými bych přiblížila neobyčejnou, vznešenou ale také rodinnou slavnost primice těm, kdo se na Lhotku nedostali. Nestačila jsem spočítat, kolik kněží přišlo svého nového spolubratra podpořit, ale byl jich plný presbytář i nejbližší lavice a první řada židlí. Otec Jan ne už jako služebník, ale jako předsedající, vedl celou bohoslužbu. Jako kazatele si pozval Mons. Michaela Slavíka, Th.D., generálního vikáře pražské arcidiecéze. A proč? Poznali se před lety ve Vršovické farnosti, kde P. Michael sloužil jako farář. Právě u něj začal Jan v šestnácti letech ministrovat, připravoval se na přijetí svátosti biřmování...

Mons. Slavík zahájil promluvu poděkováním mamince novokněze a pak pokračoval: „Milý otče Jene, spolubratře, děkuju, že jsi přijal pozvání Pána

Ježíše.“ Úsměvy vzbudila poznámka: „Víme, že tě nikdo nemůže obvinít z toho, že by ses neužil jinak a lépe.“ Jak víme, Jan Primus půldruhého desetiletí sloužil u policie, státní i městské, naposledy jako zástupce ředitele Městské policie pro Prahu 13. Rozhovor s ním i stručný životopis pro osvěžení najdete ve Věstníku č. 8/2012 na našich webových stránkách.

„Možná že je na místě se zamyslet nad tím: Kdo je to kněz, co pro mě znamená, že je někdo kněz?“ pokračoval Mons. Slavík. „Existuje mnoho definic a charakteristik kněze. Ale to, co zachraňuje kněze, zachraňuje i každého křesťana – totiž víra a křest. Kněz je určen pro službu církvi, jako pastýř, ale i jako rybář. Je to specifický služebník Ježíše Krista a má povinnost, právo a odpovědnost jednat Ježíšovým jmé-

nem. Projevuje se to ve svátostech a úplně nejvíc při eucharistii. Kněz je Boží milost pro církev a pro svět. A proto máme důvod k vděčnosti a radosti za Boží milost, která je církvi dána. Kněz je především muž Boží, má kázat Boží slovo, má být člověkem prožívajícím hluboké spojení s Ježíšem," zdůraznil Mons. Slavík. Upozornil, že mnohdy máme vůči kněžím velmi chybná a nespílitelná očekávání. Proto upozornil: „Chcete-li něčím podpořit Jana a vůbec kněze, nemějte přehnaná očekávání, uchopte je modlitbou, ale taky dobrým slovem, lidským zázemím, praktickou pomocí a vším tím, čím každý z nás disponuje jako obdarováním. Uvědomme si naši odpovědnost za sebe navzájem, že jsme společenství, ze kterého mají vzejít další kněžská povolání.“

Jan Primus při své primici

Při bohoslužbě oběti Jan poprvé sám vyslovil jménem Ježíšovým slova: „Toto je moje tělo, které se za vás vydává!“

A závěr bohoslužby patřil opět poděkování. „To, že tu před vámi stojím v kněžském ornátu je důkaz nekonečné Boží milosti, nekonečného Božího milosrdenství, nekonečné Boží shovívavosti a troufám si tvrdit i jistého Božího humoru,“ řekl P.Jan. Ještě jednou popřál svojí mamince k významnému jubileu, které oslavila právě v den jeho svěcení!

Boží dary jsou nevyzpytatelné. Primiční veselice, která následovala, si ale moc neužil. Zatímco my jsme ochutnávali dobroty v kapli Božského srdce a nebo voňavá grilovaná masíčka venku pod stany, otec Jan s láskou víc než dvě a půl hodiny uděloval novokněžské požehnání.

Jana Šilhavá

DEJTE SE DO DÍLA

Ve čtvrtek 20. dubna proběhla na arcibiskupství pražském schůzka ohledně nové studie rekonstrukce kostela a stavby farního centra, kterou jsme odevdali na Zelený čtvrtek.

Schůzky na arcibiskupství jsem se zúčastnil společně s architekty a zástupci rad farnosti. Za arcibiskupství byl přítomen generální vikář, hlavní ekonom arcidiecéze a zástupci stavebního odboru.

Potěšilo nás, že předložený návrh hodnotili velmi pozitivně. Po prezentaci studie proběhla věcná diskuze. Významnější rozdíly v názorech byly jen v otázce vzhledu bydlení pro duchovní

a řešení zdroje tepla. Pozornost jsme věnovali zvláště problémům spojeným s omezenými možnostmi pozemku a jeho okolí.

Bylo dohodnuto, že budou neprodleně zahájeny administrativní kroky, které musí předcházet přípravě projektu a zahájení stavby. Po jejich vyřízení bude studie představena i ve farnosti. Děkuji a současně znovu prosím o vaše modlitby!

P. Jiří Korda

SKAUTI ZVOU MEZI SEBE

Když v roce 1996 odjížděla nejstarší dcerka poprvé na skautský tábor, prožívala jsem velké obavy, jak ty tři týdny na louce uprostřed lesů zvládne. Téměř celou dobu bylo deštivé počasí. Snažila jsem se svoji starost svěřit v modlitbě Pánu a „náhodou“ mi padl do oka žalm č.91:

*„Máš-li útočiště v Hospodinu,
u Nejvyššího svůj domov
nestane se ti nic zlého,
pohroma se k tvému stanu
nepřiblíží.
On svým andělům
vydal o tobě příkaz,
aby tě chránili
na všech tvých cestách.“*

Od té doby s ním provázím naše skauty, dnes už vedoucí, každým rokem a verš „pohroma se k tvému stanu nepřiblíží“ má pro mě zvláštní význam. Doplnuji si tam ještě týpý, protože oddíly postupně vyměňují stany za levnější týpka.

Ke vzpomínce mě inspirovaly letáčky skautských oddílů, které se sešly v redakci Věstníku. Oddíly zvou mezi sebe další děti od šesti let. A v naší farnosti máme dokonce takový luxus, že si můžeme vybírat z několika křesťanských oddílů: Utahové pro chlapce, Dobromysl pro dívky a nebo Keya, která má jak

chlapecké družinky, tak i dívčí a tábor pořádají společně.

Potěšilo mě, že i papež František zmínil skaut, když hovořil s toskánskými biskupy: „Pro křesťana je farnost mateřská, základní i střední škola. Dále je nutné rozvíjet sdružení, která se na farnost vážou a poskytují specifickou formaci pro svědectví v různých prostředích – patří sem asociace jako Katolická akce, skaut a další.“

ZÁBAVA, KTERÁ MÁ CÍL

SKAUT

www.dobromysl.unas.cz

scházíme se 1x týdně
klubovna v Krči
mezi Kačerovem a Nemocnicí Krč

SE SKAUTEM ZAŽIJEŠ
dobrodružství a spoustu her na táboře, výpravách a schůzkách

SE SKAUTEM ZISKÁŠ
partu kamarádek a skvělé zážitky

SE SKAUTEM SE NAUČIŠ
mnoho praktických věcí pro dnešní svět

www.dobromysl.unas.cz

dívky 5 - 13 let

Náborový leták Dobromyslu

UTAHOVÉ

Máte doma kluky v 1. nebo 2. třídě?

Mají zájem o nové zážitky v přírodě a nové kamarády?

Jsme 262. skautský oddíl založený pod střediskem Blaník. Od října 2013 začne fungovat naše nová družinka, do níž hledáme členy ve věku 6 - 8 let, tedy v 1. a 2. třídě.

Scházíme se jednou týdně, v pátek od 15.45 do 18.15. První hodinu všemožně sportujeme v sokolovně, poté hrajeme různé hry a rozvíjíme ducha v nedaleké klubovně.

Vše jen 5 minut cesty od stanice metra C Buďčoviclá

Také jezdíme na různé akce, jako je letní tábor nebo víkendové výpravy do přírody.

Kontaktujte nás na emailové adrese filip.bobes@gmail.com

nebo se podívejte na naše webové stránky na www.skauting.info.

Myslím, že mnozí rodiče se mnou budou souhlasit, že dobrý skautský oddíl je kroužek nad kroužky. Děti se v něm naučily nejen spoustu dovedností, vařit, postarat se o sebe, pomáhat si, získaly vzory ve svých vedoucích a také partu dobrých přátel, se kterými jsme se nemuseli bát pouštět je pomalu do světa.

Jana Šilhavá

PS: Další podrobnosti o oddílech najdete na stránkách www.dobromysl.unas.cz, www.keya.jecool.cz, www.skauting.info.

Náborový leták Utahů

Co tě čeká?

- Nečekaná dobrodružství!
- Kamarádi na celý život
- Hry, které si jinde nezahraješ
- Zábava tvých snů

*A mnoho dalšího, co se nám sem už nevejde

Co se naučíš

- Zašifrovat a rozluštit zprávu
- Nemyslet jen na sebe
- Písničky k táboráku
- Přežít v přírodě
- Rozdělat ohně

Web. stránka:
keya.jecool.cz
e-mail:
hedvika.serych@gmail.com
tydlitele@gmail.com
telefon:
733 102 951 - Špunt
(Jiřina Manková)

Náš skautský oddíl Keya hledá nové kluky a holky, hlavně ve věku od 6 do 9 let, aby se od září přidali do supr party. Máš-li zájem, koukni na naše webovky keya.jecool.net nebo zavolej na 733 102 951.

Náborový leták Keyi

TO NEJHORŠÍ JE JEŠTĚ PŘED NÁMI

Tak trochu jsme počítali s tím, že neděli 1. června strávíme jako rodina v klidovém režimu. Já jsem dobírala antibiotika a jeden ze synů se vzpamatoval po lehkém úrazu hlavy. Místo klidu jsme s hrůzou pozorovali zprávy o povodni, která se valí republikou.

Pracuji v Charitě od roku 1998, a tak má naše rodina za sebou už mnoho pomocných akcí.

Už v průběhu neděle jsme začali prověřovat situaci našich klientů. Naštěstí nikdo z nich nebyl v přímém ohrožení. Moji synové se připojili k ostatním skautům, kteří se nabízeli jako dobrovolníci. Ještě v neděli se schází krizový tým manažerů Charity. Od pondělí Charita otevírá krizové centrum pro pomoc postiženým v Praze.

Postupně přicházejí zprávy z celé diecéze. Farní charity v ohrožených oblastech pomáhají postiženým a také často zachraňují své klienty, provozní zázemí a majetek. Naše Charita je mimo ohrožení, ale i my se v pondělí scházíme v omezeném počtu. Někteří zaměstnanci, kteří bydlí v okolí Prahy, se nedostali přes vodu nebo jsou jejich domy v záplavové oblasti. Máme problémy s dopravou ke klientům, zajištěním obědů a samozřejmě si děláme starost o ty, kteří nedorazili. Postupně všechny problémy řešíme a náš provoz se daří zajistit v plném rozsahu.

Provoz krizového centra se rozbíhá. Informace o situaci v naší diecézi přicházejí ze všech stran. Síť farních charit funguje velmi dobře. Ředitelé Farních charit se sjíždějí do Prahy, aby informovali o situaci v jejich oblasti a domluvili se na vzájemné spolupráci. Ohrožení jmenují seznamy věcí, které potřebují. Charity, které působí mimo zaplavenou oblast, nabízejí pracovní-

ky, auta, prostory, věci a finance. Všichni víme, že je to první z celé řady porad, při kterých budeme celou charitní pomoc koordinovat.

V okamžiku, kdy toto píšu, voda ještě stojí na celém dolním toku Vltavy a středním toku Labe. Na Berounce už ale voda opadá, lidé se vrací domů a začíná se uklízet. Mnozí z nás mají zkušenosti z předchozích povodní. Krizová pomoc lidem v přímém ohrožení byla letos velmi dobře zvládnutá. Panoval daleko menší chaos, mnohá místa byla lépe chráněna a pomoc byla rychlejší a účinnější.

To nejhorší nás teprve čeká. Voda postupně opadne a s ní i zájem médií a veřejnosti. Jenže lidé v zatopených oblastech budou potřebovat pomoc ještě mnoho dalších týdnů. A tak se my v Charitě budeme kromě zajištění plného provozu našich středisek, současně podílet na pomoci postiženým.

Přeji nám všem, aby se počasí umoudřilo a práce nám šla od ruky.

Eva Černá

Zahradnictví v Braníku 3. 6. 2013

ROZJÍMÁNÍ U MOŘE

Pobyt u moře je vzácnou příležitostí k rozjímání. Někdy stačí zavřít oči, vrátit se do vzpomínek a můžeme se připojit k Michelu Quoistovi:

Viděl jsem, Pane, zachmuřené moře dorážet zuřivě na skály.

Vlny se rozbíhaly zdaleka, zčeřené, pyšné poskakovaly a vrážely do sebe, aby se předstihly, která bude první a uhodí do skály. Když zmizela bílá pěna, skála stála beze změny, vlny se rozbily v proudy a vrátily se pak znovu.

Jindy jsem viděl moře vážné a klidné. Vlny přicházely z daleka, jakoby se tiše plazily, aby nezbudily pozornost. Podávaly si ruce a houpaly se bez hluku a celou svou silou se položily na písek pláže, aby se měkce dotkly břehu svými hedvábnými prsty. Slunce je něžně hladilo a ony rozdávaly štědrě jeho světlo v mihotání odražených paprsků.

Pane, ušetři mě zbytečného hněvu, který přitahuje pozornost, ale také

oslabuje. Nedopusť, abych se pyšně probíjel kupředu šlapaje po těch, kteří jdou přede mnou; setři z mé tváře krutý výraz vítězných bouří.

Právě naopak, Pane! Učiň, abych klidně plnil každodenní úkol, jako moře klidně přikrývá písek pláže; nauč mě pokoře moře, když se sladce a jemně vlní, aniž vyvolává pozornost; dopřej mi, abych uměl počkat na své bratry a sladil svůj krok s jejich, abychom šli v souladu. Dej mi vítěznou vytrvalost vln; učiň, aby každý můj ústup byl příležitostí k rozběhu; dopřej mé tváři jasný výraz čistých vod a mé duši bělost mořské pěny; osvět' moji duši tak, jako paprsky tvého slunce zpívají na hladině moře.

Ale nade všechno, Pane, učiň, abych neschovával pro sebe samotného tvé světlo, a aby všichni, kdo se ke mně přiblíží, navraceli se domů s touhou koupat se v moři tvé milosti.

jš

Fota z primice Jana Primuse Martin Bouda

PLÁNUJEME

28. 7.–10. 8. – Chaloupky 2013 budou opět v tradičním termínu, nově v Kosové hoře u Sedlčan.

2. 9. – Mše sv. pro CMSŠ Studánka na začátku školního roku od 8.30

4. 9. – pastorační rada farnosti se sejde ve 20 hodin

22. 9. – mše svatá upravená pro děti

23. 9. – budou v naší farnosti zahájeny další **kurzy alfa**.

25. 9. – začíná výuka náboženství a příprava na první svaté přijímání, budou probíhat opět ve středu od 16.30 hodin.

Příprava na biřmování bude zahájena ve 2. polovině září. Udělení svátosti biřmování v naší farnosti se předpoklá-

dá na slavnost Seslání Ducha svatého v roce 2014.

6. 10. – farní akademie: JUDr. Cyril Svoboda: Svět není bezpečný. Co nás ohrožuje? O zahraniční politice, Evropě a jejích obavách z budoucnosti.

10. 11. – posvěcení kostela P. Marie Královny míru. Od 16.30 se bude konat **farní akademie** na téma: Obnova Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, hostem bude ak. sochař Jan Bradna.

16.–25. 11. – poutní duchovní cesta do Izraele pro naši farnost, kterou doprovází P. Jiří Korda.

30. 11. – adventní duchovní obnova, povede ji Mons. Aleš Opatrný.

ZASVĚCENÍ FARNOSTI NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI P. MARIE

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcujeme sebe i naši farnost Tvému Neposkvrněnému Srdci se vším, co jsme a co máme. Přijmi nás a celé naše společenství pod svou mateřskou ochranu. Pomáhej nám, abychom byli věrohodnými a radostnými svědky evangelia Tvého Syna. Ochraňuj nás ode všech nebezpečí a pomáhej nám vítězit nad Zlým. Tvé Neposkvrněné Srdce ať je naším útočištěm a cestou, která nás vede ke Kristu. Vypros nám dary Ducha, abychom ve spojení s tebou žili v dokonalé oddanosti Otci a jeho vůli. Amen.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana a Jan Šilhavých. Příspěvky posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Číslo vychází 28. 6 2013. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.
Uzávěrka příštího čísla je **6. srpna 2013**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.